

Előfizetési árak:

Egész évre frt 10.—
Félévre „ 5.—
Megyédévre „ 2.50
Egy hóra „ 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik mindennap,
Vasárnap kivételével

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség

és

Kiadóhivatal:

Főpácz, a városházánál
szemben.

Hirdetések a legmérték-
selebb árszámítás
mellett.

Meghívás.

A debreczeni szabadelvűpárt folyó hó 17-én azaz vasárnap d. e. 10 órakor a **Bika szálló** földszinti éttermében

kögyűlést

tart, melyre a párt tagok meghivatnak.

Tárgyak: párt elnök, intéző bizottsági tagok megválasztása, városi bizottsági tagok kijelölése.

Debreczen, 1895. november 3-án.

Lengyel Imre
pártelnök helyettes.

Valami magunkról.

Debreczen, november 14.

[K—cz.] Vezércikkelyek rovata ugyan nem arra való, hogy abban meséket mondjunk el, mégis most az egyszer eltekintünk a szabálytól és elmondunk egy mesét, melyből azután tanulságot fogunk vonni.

Egy jó atyának több leánya volt. A legöregebbik talán legkedvesebb volt valamennyi között. Komolyan gondolkodott, az életet kötelességnek tekintette, fáradozott, dolgozott szünet nélkül a ház körül és gondos keze nyoma mindenben meglátszott. A többi szintén kedves volt, de a fiatalság pirjával arczukon inkább a vig napoknak voltak barátjai. De ifjuságuk varázsával hatottak és nekik mindig több látogatójuk akadt, mint a korosabbnak. Ez utóbbinak az elhanyagoltatás egy kissé rossz esett, mert nemes ambíció lakott benne, érezte becsét, de azért nem keseredett el. Dolgozott azontul is a nagy család, a ház javára, nem irigylve testvéreitől azt a meleg szeretetet, melyből neki alig-alig jutott egy eltévedő fénysugár.

Pedig érezte, hogy ő is rászolgált arra, hogy meglássák, észrevegyék, komolyságát, törekvéseit méltanyolják, szellemében gyönyörködjenek, szeretete fényénél melegegjenek. Ugy óhajtotta benső értékét megmutatni az őt nem ismerőknek, felajánlani vendégszeretetét, kitárni meleg, érző szívét, de nem vették észre egy pillanatra sem...

Eddig a mese, *nunc fiat applicatio.*

A tágas, gazdag határu és termékeny Alföldnek van egy hatalmas metropolisa, mely egészséges fejlődésével, óriási méretű haladásával még ellenségeit is meghódolásra készítette, mely évek óta dolgozik fáradhatatlanul, kin-
cseiből egész halmokat áldoz a köz-
mvelődés, tudomány és művészet oltáira,

szellemi arisztokratákat nevel taníté-
zeteiben, tudósok kerülnek ki felsőbb
iskoláiból, ősi erkölceinek és tiszta-
ságát megőrizve, vagyonában gyara-
podva, míg egyrészt puritán marad
minden ízében, megvetve a hivalkodást,
másrészt megértve a kor hívó szó-
zatát, üdvös tevékenységet polgárai jólétének
előmozdítására szenteli.

Régi város, öreg emlékekkel. Min-
den talpalatnyi földje egy-egy tradíció.
Multjához diestelen szenny nem tapadt,
de nagy időket és nagy embereket lá-
tott és hallott beszélni falai között. A
dicsőség mánora azonban nem ártott
neki, csak újabb kötelességek teljesi-
tésére sarkalta. Nem vágyott fényleni,
olesó dicsőség után nem kívánczolt,
megmaradt egyszerűnek, keresetlen-
nek...

Testvérei: a többi városok talán
vigabban éltek le életüket, szerették a
csillogást, jól esett egyiküknek mási-
kuknak a hatalom fényében való süt-
kérezés, tudtak kérni, ha kellett kö-
nyörögni, szépeket mondani az őszinte-
ség minden melegsége nélkül és ezzel
a mesebeli vig leányok mintájára job-
ban szerették őket, mint a komoly leányt,
ki nem szépségével akart hódítani, ha-
nem benső értékével és szellemi tulaj-
donaival...

Talán nem is szükséges monda-
nunk, hogy ez a komoly, törekvő vá-
ros a mi *Debreczenünk*, mely talán
még nem olyan modern, mint a divat
szerint öltözködő testvérei, de van benne
annyi kötelességtudás, annyi erőny, a
mennyi egy város becsületes előhala-
dásának eminens feltétele.

És a mi szép Debreczenünket, ezt
a komoly leányzót Magyarország intéző
férfinai alig keresik fel. Míg más városok
minisztereket látnak falaik között, addig
az alföld eme legnagyobb metropolisa
évtizedek óta nem látott, Széchenyi
Pál grófot kivéve, egyetlen miniszt-
tert sem. Pedig tudnánk mi is lel-
lelkesedéssel fogadni, fellobbanó örö-
münk nem volna káprázatos görög tűz,
de melegsége szívünk mélyéről fakadna.

Nem panaszképpen hozzuk ezt fel,
csak úgy jutott eszünkbe az egész do-
log, hogy olvastunk a miniszterek lá-
togatásáról egyik másik városban. Az
irigység távol áll tőlünk, de talán mi
is tudnánk olyat felmutatni, mi örö-
mel töltené el vendégeinket.

Bemutatnánk a szellem erejével, a
tudomány intenzív fényével, a komoly
törekvés tudásával világító és vezetett
főiskolánkat, a Juszticia istennőnek
emelt hatalmas palotát, modern beren-
dezésű egyéb iskoláinkat, közhasznu
intézményeink egész seregét és végül
bemutatnánk magyar vendégszeretetün-
ket... szívünket... mely mindig nyitva

áll azok befogadására, kik bennünket
szeretettel felkeresnek...

A magas magyar kormány köz-
vetlen tapasztalásból tudná meg, hogy
Debreczen azon városok egyike, mely
komoly erővel halad a kultura lépcső-
jén, míg másrészt mi is megmutathat-
nánk, hogy a vendéglátás magyaros
őszinteségében nincs párunk kerek
Magyarországon...

Kegyelmes Uraim! jöjjenek már
hozzánk is...

— **Kiegyezési tárgyalások.** A szerződés,
melyet gazdasági ügyeinkben Ausztriával 10
évre kötöttünk, immár a tárgyalások előtt
áll, melynek célja a szerződés megújítása és
a feltételek megállapítása újabb 10 évre.
Amaz áramlattal, amely Ausztriában magyar-
ellenes lobogó alatt iparkodik felülkerekedni és
a magyar részről fizetendő kvótát fel akarja
emelni, Magyarországon sokkal intenzívebb
mozgalom áll szemben. Ausztriában igazság-
talannak találják a kvóta mostani arányát,
Magyarországon meg a fogyasztási adóhatár
közösségét támadják. Magyarországon azt
követelik, hogy a *fogyasztási adók* azon
állam javára essenek, amelynek területén az
illető cikkek elfogyasztják, míg a mostani
viszony mellett Ausztria oly csukor-, sör- és
szeszitomegek után szedi a fogyasztási adót,
melyeket a fogyasztás céljából Magyaror-
szágba hoznak s így a magyar kincstár sok
millióra rugó károsítását involválják. Egy
másik áramlat az új szerződést rövidebb
időre csak 5 évre akarja kötni. 1902-ben az
összes nemzetközi szerződések lejárnak, egy
akkorra felmondandó, úgy hogy 1901-ben
kiterjedt tárgyalásokat lehet indítani a fel-
tételök okzerű megállapítása végett az egész
vonalon. Mint a P. C. megbízható forrásból
jelentheti, ezt az utóbbi gondolatot a mo-
narkia mindkét államának politikailag mér-
tékadó minden tényezője elítéli, míg az
előbbi irány hívei számíthatnak a magyar
kormány támogatására.

— **A nemzetiségi kérdés.** A képviselő-
házban a költségvetés tárgyalása alkalmá-
val hallott beszédekben az összes ellenzéki
pártok különös előszeretettel foglalkoznak a
kormánynak a nemzetiségekkel szemben kö-
vetett eljárásával. Az összes ellenzéki szóno-
kok helytelenítik a kormány konziliáns és
lecsillapító eljárását és az illető törvények
szigorúbb alkalmazását követelik, valamint
erélyesebb leküzdését valamennyi aspiráció-
nak, melyeket a nemzetiséget ápolnak. A
Bánffy-kabinet azonban, mint a P. C. első
forrásból értesül, nem engedi magát e már
választott iránytól eltéríteni és a nemzeti-
ségek iránt, a magyar államiség tekintélyé-
nek megóvása mellett, tovább is konziliáns
és szíves előzékenységet fog tanusítani.

— **Belföldi hírek.** (Építési kedvez-
mény a vidéki városoknak.) A vidéki vá-
rosoknak adandó építési kedvezményekről
szóló törvényjavaslat már el készült a pénzügy-
miniszteriumban s közelebb elő is terjesztetik
a képviselőházban. (Kossuth Ferencz.) or-
szággyűlési képviselő bokros elfoglaltságga-
nál fogva a Hunnia vasöntőde és gépgyár
(volt Tarnóczy) részvénytársaságnál viselt
elnöki és műszaki főtanácsosi tisztéről lekö-
szönt. — (Rakoncátlan horvát diákok.)
A zágrábi diákok újabb botrányt teremtettek.
Az egyetem táblájáról letépték egy szerb

tanuló halotti jelentését, aztán összetaposták és pökdösték, mert szerbül volt nyomtatva. — (A nemzeti párt szervezése.) A nemzeti párt a Kassán megkezdett pártszervezést legközelebb az ország többi részeiben is folytatni fogja. Minden nagyobb kerületi közép-pontban meg fog jelenni Apponyi Albert gróf táborára élén, hogy személyesen intézze a pártszervezés ügyét.

— Külföldi hírek. (Lueger ismét megválasztva.) A bécsi község tanácsa tegnap 92 szavazattal 42 üres szavazat ellenében ismét Luegert választotta meg polgármesterré. Lueger kijelentette, hogy elfogadja a választást. Erre Friebeisz kerületi főnök a helytartó nevében a községtanácsot feloszlatta. A községtanács feloszlása után nagy tömeg demonstrált a parlament előtt, majd a vadászok szuronyos ellenállása dacára többen befurakodtak a burg udvarára, a hol Luegert élették. Harminczhét embert elfogtak. — (Hadihajóink keleten.) Monarchiánk közlebről négy hadihajót küld keletre érdekeink védelmére. Az európai hatalmak együttes lépését esetlegesen keleti háború megkezdésének is tekinthetik. A tőzsdén még nagyobb krach várható.

Országgyűlés.

A képviselőház tegnapi ülése elején meleg hangon parentálta el az elnök a ház halottját, Prileszky Tádét, majd bejelentette, hogy Harkányi Frigyes báró lemondott képviselői mandátumáról. A budgetvitát Várady Károly kezdte meg azzal a szakszerű kijelentéssel, hogy a budget pénzügyi részével nem kíván foglalkozni. A pacemaker után a főtavorit Ugron Gábor tört elő szokott viharos galoppjával. Hervát zászlósertésből, erkölcsjavításból, a nemzeti érdeken túlgő pártédek ostromozásából, regále-mizériákból, a haszonbérbe adott ország sorsán kesergésből, a fakeskedésnél üzött visszaélésekből és a jó ég tudja, mi más egyébből össze szőtt-font beszéde az ellenzéki padokon zajos tetszést keltett. Üres padok előtt predikált a néppárt, páter Zelenyák. Azután ismét egy pap, Hock János szólalt föl, hogy újra csongrádi bajokat interpelláljon. Helley János a szilágymegyei tisztújításoknál állítólag előfordult visszaélések iránt; végül Apponyi Albert gróf a nógrádmegyei tisztújítás körül fenforgó törvénytelenések sürgős orvoslása tárgyában interpellált. A belügyminiszter nem lévén jelen az ülésen, a válaszokra később fog sor kerülni.

Apponyi és a fuzió.

Debreczen, november 14.

(dr.) Elhangzott a kassai beszéd és a abauji gentry lélekemelő asszisztálása mellett ismét Apponyi gróf felé terelte a politikai közvélemény figyelmét a nemzeti párti leleményesség. Mert valóságos tehetségre vall az, hogy ez a végkimulásban szenvedő személyes érdekcsoport időnként egy-egy villam szóra ütésre mozdul egyet, hogy kimutassa létét.

Mióta az egyházpolitikai börzekrach alaposan csödbe juttatta a klerikális hajlamú egész ellenzék, azóta megfagytak a szövítések Apponyi gróf ajkain; most pedig műharagját ment kiönteni felső Magyarországra, hogy kijelentse, miszerint neki a hatalomban való részesedése nem kell, ha akár hogy kinalgatják, Értette alatta, hogy csak az egész hatalom iránt mutassa jó akaró hajlandóságot.

Ismét fölmerült hát a fuzió eszméje. Most nem is annyira a nemzeti párttal közvetlenül, hanem a Szapáry-féle légköri tünémeny áthidalásával mint azokkal, a kik a 67-iki kiegyezés alapján állanak és nem idegenkednek a nemzeti munkában való részvételtől.

Apponyi gróf szükségesnek tartotta legutóbb ismét elrágni a legláthatatlanabb szálat is azon csak jövőbeli összeköttetésnek, a melyek a jelenleg kormányon levő szabadelvű többséggel összekapcsolnák és pedig azon azokon, mert ő nagy jellem, a kihez nyomorúságos hatalmi érával való érintkezés nem fér.

Horánszky Nándor egész litániáját énekelte el annak a bűntömegnek, a melyben mintegy fudokol az egész magyar haza és pedig kizárólag a szabadelvűpárt hibájából. Beöthy Ákos, a másik hü csatlós pedig a politikai önteltségnek oly kivívó hangján vindikálta a nemzeti pártnak és Apponyi grótnak azt, hogy csupán az ő kijátszásukia hozta szőnyegre a szabadelvű párt az egész egyházpolitikai programot.

Nem is szólva arról, hogy ez magában véve elég lenne arra, hogy ily nagyhangu nyilatkozat valakinek örökre elvegye köz-

szereplésének hitelét, — világosan látszik ezekből a műharagnak az a faja, a melyből a mi ellenzékeink időről-időre éldegélni szoktak és a mely nagyon jó olyan sanyarn ellenzéki időjárás mellett, amilyen a mostani.

Pusztán csak az önértetére hivatkozva kíván Apponyi gróf újabb és a jó ég tudja hányadik hadjáratot indítani a kormány és a szabadelvű többség ellen, megfélekedve szónoki sikere mellett összes politikai ballépéseiről, botlásairól, sőt azon teljes sikerű bukásáról is, amely az egyházpolitika folytán ultramontánul kaczer pártját érte. Hadjáratot indítani minden ellen, a mi a szabadelvűpárt egészében fűződik, mert az mind romlott korszak gyümölcse és megsemmisíteni mindazt, a mi nem a nemzeti párt diszhymnusának volna hirdetője. Ezekkel szemben az egész egyházpolitika összes nagy eredményeivel, a millenáris nemzeti érdekek, melyek iránt a hazai közvélemény a leglelkesebben van intonálva, a következő gazdasági kiegyezés fontos ténye Ausztriával és a külsőben levő államosítása a közigazgatásnak a nemzeti párt vezérének mint oly dolgok, a melyekkel szemben frontot csinál, mert az ugyanazon közjogi alapon álló kormány és pártja az Apponyi gróf személyes ambícióját nem hajlandó oly mérvben kielégíteni, mint ő óhajtaná.

Az egyházpolitika lezajlása után elismultak azok az ellentétek, a melyek a szabadelvűpárt és a Szapáry-frakció között voltak, de Apponyi ezt az alkalmat sem használja föl, hogy a Szapáry által számára készített aranyhídon bevonuljon a tettek mezejére. Valóban nem olyan politikai meddőség, de egy Deák Ferenczhez vagy talán Bismarkhoz hasonló tetterő és képesség kellene ahoz, a milyen várakozást kelt föl Apponyi gróf a cselekvés terére lépéstől való vonakodásával, a melynek a politikai élet ismerőinek nagyon és elfogadható jóslása szerint valamikor csak egy nagy fiasko lehet a vége, ha nagyobb érhet valakit már az egyházpolitikánál, mint itt Apponyi grófot érte.

A fuzió eszméje tehát a mint megszületett az ellenzéki lapok vezércikkeiben, azon módon kimut Kassán, az abauji gentry lea-

T Á R C Z A.

Az életből.

Elváltak.

Nehezen ment, az igaz, de megtörtént! Szétszakították a köteleket mely eddig egybefűzte őket; most már könnyű lesz felejtetni, mert feledni akarnak.

Iry csinálták ki egymás közt. Mikor Margit nagy lelki túsa után megváltotta Ernőnek, hogy válniok kell, halálos sápadtság futott végig mindkettőjük arcán. Valami megnyilatott a szív körül; mi volt ez? Eh! Semmi. Megszórták egymást s most fáj nekik, hogy a szokás hatalmát meg kell törniök. De majd elmúlik. Egymásra néztek hosszan s merően; szemeik tüze kereztezte egymást, de lobbot nem vetett; arcuk nyugodt maradt, de kéz a kézben jobban remegett, mint — máskor.

Szóltanul ültek egymás mellett; Margit csipkét tépdeste, Ernő kalapjával babralt. A bucsuzást egyik sem akarta elkezdni. Érzelegni sem akartak, mint valamiszipad szerelmeseik, a kik betanulták szerepüket.

Daczos és hideg maradt mindkettő!

Ernő felkelt. Szuró tekintetével olvasni akart a lányának arcában; Margit lehajtott fejt s odanyújtotta finom, puha kezét az előtte álló ifjunak.

Ernő megcsókolta a rózsás ujjak hegyét s egy kézzel, egyetlen „Isten hozád” nélkül eltávozott.

Margit egyedül maradt.

A kandallóban vigan pattog a tűz s ő mégis úgy érzi, mintha láznék. Fölkel a pamlagról; arca halavány, szemei bágyadt tűzben égnek.

Végigsimítja forró homlokát, összekulcsolt kezét dobogó szívére szorítja.

Áom-e ez, vagy való?

Az ablakhoz lép s kitárja szárnyait. A csipős hideg rátapad tejszínű arcára, a havas szellő köülecsokolja nyitva felelt vállát. Nem bánja mostan. Az eshomálynak szürke ködében az utakat fűrkészi.

Ernőt keresi, — de ennek nyoma veszett teljesen.

Boszusan csapja be az ablakot; elment, hát elment. Mit törődik vele? Leül s könyvet vesz kezébe, hogy elűzze lázas fantáziájának képeit. Belebámul a sorokba; a betűk tánczolni kezdenek előtte; ekkor veszi csak észre, hogy a homályban olvasni nem tud.

Eldobja magától a könyvet.

A kandallónak piros tüze rózsás alakokat fest az élteleni falra. Margit nézi őket egy darabig.

Hát ezek is gunyolódni akarnak vele, hogy midig és mindig Ernő alakját rajzolják eléje?

Kezeibe temeti arcát, hogy ne lásson semmit, A mint pillái lecsukódtak, szárnyra kelt a lelke.

Evonulnak előtte a multnak emlékei. Bűvös-bájos képek; minden száluk boldogságból van szövve. Eszébe jutnak a rózsalugas boldog órái: a himes pillangók, miket gyermekes jókedvvel együtt kergettek a virágos rét ölébe; a fényes báltermek, a magányos séták s oly sok minden, a mikor ő oly boldog volt vele — vele — s mindig csak ő vele.

Bánatos mosoly futott végig ajkain. Miért is űzte el Ernőt, ki őt oly lángolón szerette? De tán nem is szerette? Hisz sohasem mondta ezt! Most is daczosan, bucsuzás nélkül távozott.

Margit összerázkódott. Hátradobta szép fejét, — pilláit lecsukta, kezei ölébe csuhtak.

Ernőnek nincs is még hire s neve; szülői is azt mondták, hogy ő nem lehet egy közönséges hivatalmoly felesége, — ő, a gazdag leány, az ünnepezt szépség. Aztán a báró, igen, igen, — a báró szerelmes belé a bolondulásig.

Margit szemébe lassan, lopva kiült egy

nyok virágzópóra között. És ezzel alighanem el van borítva Apponyi grófnak politikai ártatlansága, jövője, presztízse, melyet a legdühösebb szónoklatokkal sem lehet fentartani, ha a tettek nem vonzák, mert a politikában is, mint a nők előtt, többet nyom egy latnyi eredmény, mint egy mázsa ambíció.

S z i n h á z.

L i l i.

— Énekes vígjáték három felvonásban. Írták Hennequin és Millaud. Fordították Fáy J. Béla és Evva Lajos. Zenéjét szerzte: Hervé. (Rendező: Tiszai Dezső.)

Debreczen, november 14.

(R.) Tegnap este ez a rendkívül pompás pompás zenéjű francia vígjáték került színre *Hentallerné Pauli Mariska* urnő utolsó előtti vendégfelléptével.

Röviden akarjuk vázolni a tegnap esti helyzet szignaturáját: zsufolt ház, ember-ember mellett, az esti órákban csak foyerbéli tüntetések segélyével jutott helyhez néhány szerencsés halandó, úgy hogy hét óra után a világ legszeretetremlőbb pénzárósnője, a fehér haju *Csernyné* aggodalmasan tapasztalta, hogy ő voltaképpen hiába ül a pénztárban. Közönség az volna, de jeggyel a legjobb akarat mellett sem szolgálhatott. Kiment hát cigarettázni a színház elé, s azon tűnődött, mi közben művészies füstkarikákat fujt a nedves novemberi éjszakába, hogy miért nincs az így minden este. A világ, csak hangulat! Az emberek néha elvesztik a fejüket s kerülnek a színházat máskor néha, megtalálják az elveszett főt s sietve pótolja, ki a mulasztást.

Igen, mert tegnap nagyon érdemes volt színházba menni. Nálunk különben is nem nagyon ismerik azt a rendkívül kedves vígjátékot, amelynek kettős *Lili-jét* oly páratlan sikerrel alakította tegnap az ünnepe diva: *Hentallenné Pauli Mariska* asszony.

Szórakoztató a librettoja, fülbemászó a muzsikája a *Lilinek*. A *Lili-nek* van me-

séje, ügyes és nagyon kedves. Asszony lesz a kis leányból, s akkor találkozik nyolcz év méltán a régi ideáljával. Előjön gyakran az életben a hasonló és azért a legjobbak ezek a dolgok: mikor a való élet csendül meg a ritmikus akkordokban, a pezsgő mámoros vígjátéki muzsa pedig elhajtja csörgős sapháját és olyanná lesz, amilyennek kell lennie: széppé, kedvessé, mint az esti korzó ragyogó, mosolygó csillagai.

S milyen nagyon szépen játszott *Hentallerné*! Mintha az ő ragyogó művészete mellett eltűntek volna a többi szereplők fogytékosságai, melyeket esetleg máskor észrevettünk volna. De nem. Jó volt mindenki az este, igyekezett mindenki a töle telhető legjobbat nyújtani.

Kimagasló alakítások voltak, első sorban a *Krémer Jenő*, a *Tapolezai Dezső* s a *Tiszaié*. Hármán, mint bolygók a nap körül, nyújtottak feltétlenül pompás keretet a *Hentallerné* művészi alakításához. Jó volt *Püspöki*, kinek azonban kosztümje ellen kifogásunk van. Az első felvonásban inkább kifogásunk van. Az első professzort hosszú szolgát ábrázolt, mint professzort hosszú kopott kalapjában. A második felvonásbeli titkárt sem tudtuk feltalálni a szürke foszlott kabátos Bompában. Kárpótolt játékával. *Locsarekné* nagyon jó volt.

A vendég szereplő művésznőt két remek virágkoszorúval lepték meg színpadra lépésekor.

Oly zsutolásig telt ház előtt, milyen a tegnapi volt, még nem is folyt le ily minden ízében sikerült előadás.

Glosszák. Egy debreczeni újság tegnapi számában hosszasan foglalkozva színházunk ügyeivel, igyekezik bizonyítani, hogy a jelen körülmények között legalább is ostobaság volna belemenni Tiszai igazgatónak a debreczeni színházba. Nincs okunk kétkedni az adatok nagy részének hitelességén, s csak a végeredményben nem egyezünk meg lapírtásunkkal; kerülni igyekezzük a polemiát is ebben az ügyben, mert végre meggyőződésünket mi már megírtuk régen, s inkább nevezzenek rossz akaróknak, csak unalmassá ne legyünk. — Valóban megindító az a tömör nyugodtság, amelylyel az illető cikkezve a praedestináció biztosságával konstatálja, hogy a sajtó tulzott álláspontot fog-

lalt el mindaddig a direktorral, illetőleg a színházi kérdéssel szemben. — Nevetségesnek tartjuk, ilyen kijelentésekkel foglalkozni. — Végre is ha valaki laikusnak vallja magát, akkor ne gyakoroljon kritikát, ily módon, ily nagy alaposságot követelő módon, — a sajtó felett.

Nem tagadjuk, hogy a sajtó nem is szent, sőt csalahatatlan sem a sajtó, kedves laikus barátunk, — de a sajtó tévedéseit, — tessék figyelni, — meggyőző tények előtt szokta bevallani, amint, hogy tennénk most mi is, ha oly rendkívül fontosságot tulajdonítanánk ennek a cikkeknek, mint a milyennel az készült. Nekünk nem volt szerencsénk látni az előzékenységeről széles körökben ismeretes igazgató ur könyveit, de nem is vagyunk reájuk kíváncsiak...

Tiszai igazgató szubvenziója eddig is felment 12 ezer forint. Ha Debreczenbe akar maradni, a mostani társulatához mindössze egy másod-tenort kell szerződtetni, mit a színházi bizottság már három év óta követel. Állandó festőt eddig is tartott. A többi pedig a régiben marad legnagyobb részt.

A nagy képűkűdő cikk értékét nagyon leszállítják ezek a körülmények. Nevetséges volna hosszán reflektálni olyas valamire, ami nem egyéb egyszerű statisztikánál, oly statisztikánál, mely nem tud meggyőzni, csak egyről, hogy a legnagyobb város, az ő Debreczen oly áldozatkész az ő színházeért, mint egyetlen magyar város sem. Még csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy nem tartjuk mérvadónak az eddigi szezont, mikor primadonna nélkül küzdött létért a társulat az operákkal s operettekkel. Nem tudunk oly igen nagy mértékben megdöbenni a statisztika ama részén sem, mely közli, hogy a *Parasztbecsület* csak 76 frt 18 krajczárt hozott a kasszába, míg a *Méltóságos csizmadia* 195 frt 50 krajczárt. Ez magáért a művészetért, a kulturáért elszomorító, de vegyük tekintetbe azt is, hogy sokan szeretik, ha nem kell bosszankodniok a színházban. S ha ezt kell tenniök, inkább otthon maradnak. — Aztán végül, ha nem akar pályázni az igazgató jövőre, fáj nekünk,

könnyesepp s hirtelen, mintegy szégyenkezve végig gördült halavány arcán s belétemetkezett ruhájának fodraiba.

* * *

Ernő pedig ment egyenesen haza.

Szomorúan, elcsüggedve járt fel-alá a szobában. Margit képe lebegett előtte, a hűtelen, csalfa Margité... Elővette arcképeit s nézte őket hosszasan. Nem tudta elhinni, hogy e beszélő ajkak, e e nefeleics-ezemek többé nem ő reá fognak mosolyogni.

Ő is azt hitte, hogy álmodik: czudar gonosz álmot. Megtapogatta üterét, öklével homlokára ütött, hogy vajjon ébren van-e? Igen, ébren van.

Agyában egyik örült gondolat a másikat kergette; gondolatai kavargtak, mint az izzó láva s azt hitte, hogy a hideg szobában meggyulad a vére.

Kiment a fátyos levegőre. Egyedül bolyongott a néptelen utcákon; siető lépteit utat törtek a frissen esett hóban. Sietett, maga sem tudta, hová. Fel akarta keresni a bárót, a kit csak hírből ismer, hogy a két kezével fojtja meg boldogsága elrablóját. Megöli, darabokra szabdja.

Majd Margithoz készült, hogy szemére lobbantsa hűtlenségét.

De nem ment el, majd holnap.

Kinosan, elcsigázva dőlt ágyába s mi-

kor reggel a téli nap fanyar mosolyával bekaczerkodott a jégvirágos ablakon, egy lázasan eltöltött éjszaka rémképei ijesztgettek elgyöttrött lelkét.

Társai sajnálták.

Került minden társaságot s haragudott, ha vigasztalták. Legbizalmasabb barátaival is szakított, komor és mogorva lett; azt hitték, megőrül.

Nem örült meg!

Sőt egyszerre csak megjelent társai közt; barátai ujjongva fogadták; ő ismét a régi pajtás, a jókedvű czimbora akart lenni.

Még ennél is több!

Éjjeleken keresztül dőzsölt vig czimborák társaságában, szórta a pénzt; parancsszávára kigyuladt a barna fiúk vonója nyomán a csalódott szerelem nótája, s mikor a hurokon legjobban sirt s zokogott a lemondó fájdalom s végigtépte lelkének sebeit, ő kesergő jókedvében bekiáltotta a síró hegedű hangjába a viharzó, kavargó refraint "Gombház, ha elszakad, lesz más!"

Feledni akart — mindenáron.

* * *

Hetek hónapok multak; az időnek malma lassan leőrölt két évet.

A templom hajóját nyüzsgő embertömeg

tartrja megszállva; a kíváncsiság hozta ide őket. Esküvőre jöttek.

Az oltárnál most esküszik az ifju pár. Kart a karba fűzve jönnek ki a templomból.

A vőlegény — Ernő.

Angyalarcu menyasszonya boldogan simult hozzá, — első szerelme eszébe sem jut már.

A templommal szemben, fényes palotában megmozdul a függöny.

Sápadt asszony áll mögötte; keble piheg és zihál, reszkető kezét a támlásszéken nyugtatja, melyben egy aszott ember háppog fádalmas szavakat, ha törődött csontjaiban megnyilallik a köszvény.

A sápadt asszony tágranyit szemekkel bámulja az ifju párt; nem tudja levenni tekintetét a daliás vőlegényről; izgatott és reszket; — és mintha sírna.

A vén ember észreveszi ezt; felteszi monokliját s vizsgálva fürkészi a mellette álló nőt; észreveszi a szeméből kicsurranó könnyet s bántó orrhangon szótrogolja:

— Margit! Mi ez?...

A sápadt asszony pedig elfordul s letörli könnyeit.

Erélyi Károly.

de egyebet nem tehetünk. Sajnáljuk az igazgatót, még inkább a társulatot, ha meg kell válnunk tőlük. Azonban a gyászra még van időnk! (R)

* **Madarász.** Ma este Zeller remek zenéjű operetteje a *Madarász* kerül színre a vendégművész H. Pauli Mariska utolsó fellépésével.

NAPI HIREK.

T á j é k o z t a t ó.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. — Kérjük a lapnak csak az egyik példára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 óra d. u. 2—5 óráig tartanak. Az írató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11 óra d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 óra d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A Gönczy-egyesület „Otthon”-a Keresk kadémia palotájában.

Zeneestély a „Bika” kávéházban: hétfőn Magyar testvérek, szerdán Rácz Károly. — „Angol királynő” szállodában minden kedden, pénteken és vasárnap.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban, nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6 óra.

Múzeum a kollégiumban nyitva van vasárnaponként d. e. 10-től 12-ig.

Famunkatanítás. A közgyűlési egyesület főreáliskolai műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kezdés a 10. előkészítő csoport. Szerdán és pénteken a 10. előkészítő csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában. Nyitva minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 órakor.

Színház mindennap este 7 órakor.

— **Személyi hír.** Dégenfeld József gr. főispán tegnap délután családjával látogatására Fekete-tagra utazott és csak vasárnap tér vissza.

— **A 80 éves püspök.** Kiss Áron püspököt — mint értesülünk — születése nyolcvanadik évfordulója alkalmából a debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma ovációkban fogja részesíteni. Az elnökség holnap délután 3 órára hívta össze a presbiteriumot, hogy megbeszéljék, milyen módon fejezze ki e ritka születés napon üdvözlését, szeretetét a debreczeni gyülekezet első lelkipásztora, a tiszántúli református magyarság püspöke iránt.

— **A Csokonai-kör első ülése.** A „Csokonai-kör” november hó 17-én Csokonai Vitéz Mihály születésének évforduló-napján, az „Arany Bika” dísztermében este 6 órakor ünnepélyes ülést tart, a melynek tárgysorozata a következő:

1. Zenei nyitány, előadja Rácz Károly zenekara. 2. Honfidal Zimay Lászlótól, előadja a *debreczeni dalegylet*. 3. Megnyitó beszéd, tartja Géresi Kálmán alelnök. 4. Az irodalom és könyvnyomtatás kezdete Debreczenben, írta és felolvassa Balogh Ferencz. 5. Istentelen Pál, ballada, írta és felolvassa Dr. Vargha Bálint. 6. A tudós kisasszony kalandja, írta Könyves Tóth Kálmán, felolvassa Mándoki Béla. 7. Dal a Tihanyi echohoz, előadja a *fői-kolai énekkar*.

Az ülést közös vacsora és táncz követi. A kör tagjai és hozzátartozóik tagsági jegyeiket használhatják. A kik a körnek nem tagjai, az ülése Tóth Béla pénztárnok gyűjtőszekrényében vagy este a pénztárnál belépti-jegyet válthatnak, melynek ára 20 kr.

— **Vallást cs rőlő mágusok.** A Vay család grófi ágának két fiatal tagja, a dúsgazdag és buzgó református gróf Vay Ábrahám unokái, gróf Vay Gábor és László — mint a Hazánk — értesül, áttértek a r. kath. vallásra. A néppárti elveket valló Hazánk ez áttérés okát az egyházpolitikai reformokban véli feltalálhatni. Mi pedig inkább azt a befolyást látjuk az ösök hitének fölcserélésében, amelyet a két fiatal grófra a Zichy család és ennek papi környezete gyakorolt, mióta Zichy leányokat vettek feleségül. Az állítólag áttért egyik Vay gróf fiát egy zemplénmegyei plébános, a Zichy család udvari papja már tavaly elkeresztelte. Az elkeresztelési eset akkor Debreczenben kínos feltűnést okozott és közgyűlési tárgyat is képezett a tiszántúli ev. ref. egyházkerület gyűlésén.

— **Meghívás.** A Gönczy tanító egyesület központi bizottsága f. hó 15-én (pénteken) délelőtti 10 órakor a tanítók Otthonában tartandó gyűlésre a központi bizottság tisztelet tagjait ezennel meghívja. Tárgyak lesznek: A közgyűlés elé terjesztendő jelentés. Az Otthon vagyona. Indítványok. Eötvös K. Lajos a központi bizottság elnöke, Kuthi Zsigmond a közp. bizottság titkára.

— **Debreczenből eltűnt utcák.** Sem földrengés nem okozta, sem ellenség, sem tűzvész el nem pusztította és a hivatalos közegek még se találták meg azokat az utcákat, a melyek már egyszer megvoltak. Igaz hogy csak térképeken és közgyűlési határozatokban. A városi mérnöki hivatal ugyanis már ezelőtt 4—5 évvel szépen kicirkalmazta a Csapó és Homokkertekben a később lassan kiépítendő utcákat, fixírozta a szabályozási vonalakat jelző pontokat, mindegyiket hatalmas akácfa czölöp leverésével jelölve meg, úgy hogy két új városrész volt szemlélhető egymást keresztező, szép egyenes utcákkal — a mappán. Mostanában a tanács utasította a rendőrséget, hogy azokat a kijelölt pontokat, azokat a jelző czölöpöket adja át a kertgazdáknak megörzés végett. — **Kál-mánczhey** Mór mezőrendőr kapitány és **Be-rényi** Gábor mérnök tegnap ki is mentek a Csapó és Homokkertekbe, hogy az átadást foganatosítsák. A kert gazdákat ez alkalomra összehívták, akik nagy kötelességérzettel már együtt várakoztak az érkezőkre. A hatóság küldöttei előadták jövetelük célját s hozzáakartak fogni a hivatalos cselekményhez. Megütöközéssel vették észre, hogy a megjegyzett helyen nincs ott a czölöp. Keresték aztán a többi pontokat, de azoknak sehol semmi nyoma nem volt látható, mintha a föld nyelte volna el őket. A szép utcákat vagy a rossz akarat, vagy az az 5 esztendő — amit ugyan alig lehet feltételezni — elsöpörte a föld színéről. A munkálatokat most valószínűleg újból fogják kezdeni, ami belekerül néhány forintcskájába a városnak és néhány napi munkájába az amugy is tulterhelt mérnöki hivatalnak.

— **A kertségi előjáróság nem büntethet.** Közérdekű végzést hozott közelebb a rendőrfőkapitányság, a mivel alaposan közé vágott egy régi szokásnak, a kertségek autonómájához tartozónak vélt gyakorlatnak. — A hatvan-utcai kertség előjárósága többeket 2—3, 4—5 forintokra bírságotl azért, mert külön engedelem nélkül a szabályszerűen megállapított időnél előbb beszűretek. — A kert előjárósága a rendőrség segédkezéséhez folyamodott, hogy hajtsa végre a megbízott ítéletet, vegye be a bírságpénzeket. A rendőrfőkapitányság elutasította ezt a kérelmet azzal a megindokolással, hogy a kert előjáróságának nincsen joga ilyen esetekben büntetéseket szabni ki.

— **Eljegyzés.** Nyilas Mihály helybeli posta- és táviratiszt a napokban jegyezte el Csóthy Lajos helybeli iparos szeretetreméltó és kedves leányát *Honkát*.

— **Új iparos iskola megnyitása.** Nagy Csapó-utcán elkészült az új iparos-tanonciskola. Vasárnap nyitattott meg s az esti előadások benne már meg is kezdődtek.

— **A Marcsi.** A Marcsi, akit most kiszörkesztünk az újságba, egy sziklai — sas Fészket a gömöri regényes hegyek között ringatták a szellők. Azután még fiatalon fog-ságba került s az, — egy derék közrendű asszony, — a ki leszedte a fészkekből, ide aján-dékozta a debreczeni kollégiumnak. De mire megérkezett, úgy összetörte magát a rab-ságban, hogy alkalmatlanná lett a kitömésére. A Marcsinak története van: elég érdekes törté-net egy fiatal sasnak. Egy h.-szoboszlói származású asszony beszéli el *Koyács* János főiskolai tanár muzeumi őrhöz küldött levelében. A közrendű asszony. O áh Agnes Breznó-bányáról írta levelét, ahol most férjével Torkos Jánossal tartózkodik. A nyáron még Pelsőczön laktak, Gömörben. Ott szedett le egy sas fészket. Hét méter magas fára maga mászott fel érte a derék asszony. Három 12 hetes sas fiókot fogott így, de csak egyet tudott felnevelni. Mindjárt mondotta férje urának: Na apjuk! ezt felnevelem. Tartom egy esztendeig; azután elküldöm Debreczenbe a muzeum gyűjtőtárának. A Marcsi szépen növekedett, tollasodott is a madár. Eleinte negyedkiló húst evett meg naponta, később egy félkilót is felfalt; ezen kívül az asszony sok apró madarat hordott haza. Nevet is adtak a madárnak. Marcsinak hívták, amiről már annyira értett és annyira levetette vele született vad természetét, hogy mikor az asszony kiáltotta: Marcsi vállára, fejére repült nevelőjének. Julius végén elutaztak Pelsőczről. Bajos volt tovább hurocolni magukkal a sást; tehát elhatározták, hogy elküldik Debreczenbe. Gyorsáru gyanánt feladták; utravalóval is ellátták. Egy kiló húst tettek a kaliczájába. Azóta nem hallottak semmit a nevelt madárról. Ez már nagyon agasztotta őket. Hiszen szerették a madarat, melyért Torkosné, asszony létére hét méter magas fát mászott meg. Tegnapelőtt az asszony írt Debreczenbe: megérkezett-e a sziklai sas? — Igen, megérkezett augusztus — végén. De annyira el-kényszeredett állapotban, hogy nem lehetett arra a célra felhasználni, a melyre ez a derék, egyszerű asszony a kultura iránti érzéktől és a debreczeni kollégium iránti szeretettől indítatva szánta.

— **Névmagyarosítások.** A folyó év I. felében következő debreczeni lakosok nyertek engedélyt névmagyarosításokra: Feischl Jenő és Irma Fodorra, Jancsics Mihály Nánásira, Szteriadi János Szenesre, Weinberger Adolf Borosra változtatták vezetéke neveiket.

— **Sértéslopás.** Csakugy gömbölyödtek már a Tóth József hízi a Somogyi Jánosné híziájában s valaki a körülakók közül nagyon megkívánhatta a pompás mac-lacpecsenyét, mert tegnap már másodizben loptak a 143 drb jószág közül. Tegnap éjjel 2 darabot vittek el a legszebb példányokból. Az ismeretlen tetteseket eddig a leg-sűrűbb homály fedi.

— **Az új zsidó templom.** A debreczeni izr. hitközség új imaháza a Nagyvárad-utczán rohamosan emelkedik. Az épület hatalmas arányaival már most lebilincseli a néző figyel-mét s mikor beljebb a széles hajóba kerü-lünk, bámulva állunk meg. A még nyitott falak közül évszázadokra készült vasoszlo-pok emelkednek ég felé, melyek az impo-záns kupolát fogják tartani. A hölgyek szá-mára szánt két karzat a falak mentén há-rom oldalról már jelezve van az elhelyezett emelő oszlopok és gerendák által. Megkez-dték már az épület külső részének csinosítá-sát is s a fedélzet felrakásához a napokban hozzáfognak.

— **Két kereskedő gyakornok felvételik** Gyenes Lajos női divat-üzletében.

— **A Tisza-család ősei.** A magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönyében, a "Turul"-ban, már régebbi idő óta folyik a borosjenői Tisza-család őseinek ősmertetése. A most megjelent füzetben levő rész leginkább Tisza Györggyel foglalkozik, aki 1609-ben a családjától elvett birtokok ügyében kezdett pört a bécsi bizottság előtt. Tisza György uram is prókátor volt s igen értette a dolgát, de minden elővigyázatossága és ügyvédi furfangja dacára sem ért eredményt s a pört elvesztette. Mikor a régi vagyon visszaszerzése után látott, akkor volt egy kis jószága Görgény-szentimrében, mikor már azonban a pörnek vége szakadt, akkor már a birtok is eluszott és semmije sem maradt más, mint a prókatori diplomája. Ebből azonban nemcsak megélt, de még vagyont is szerzett. Nagy hírű, jeles prókátor vala, — mondja a cikkek írója, dr. Komáromi András — kit Erdély legelőbbkelő családjai tiszteltek meg bizalmukkal, mindazonáltal László fia még is többre vitte és élete végén megszerezte neki azt az örömet, hogy az ősi vagyon egy részét szerencsésen visszapörölte. De György fiával csak keserűséget, mivelhogy őseink hitét elhagyván, — az Isten tudja micsoda sugallatból — beállott francziskánus barátoknak. — A Tisza-familiában, ebben a fősgyökeres református családban tehát francziskánus barát is volt.

— **Templom avatás Józsan.** A józsai ev. ref. gyülekezet saját híveinek, a vidéki reformátusságnak és főként az anyaváros, Debreczen közönségének adakozásából csinált kis templomot és tornyot építtetett a nyáron. A templom ünnepélyes felavatását december 1-jére tűzték ki. A presbiterium nevében Beér János lelkész meghívta Kiss Áron püspököt. Az agg főpásztor kilátásba helyezte megjelenését a józsaiak ünnepén. Rajta kívül vendégei lesznek a józsai gyülekezetnek *Dávidházy János* eszter, *Némethy Lajos* debreczeni lelkész és *Csiky Lajos* hittanár.

— **debreczeni cipész ipartársulat.** ez a fiatal humánus egyesület, mely *Weidner Gusztáv* elnöksége alatt alig egy év óta áll fenn s jótékonyágát már is annyi szegény sorsu cipész családdal érezte mindinkább nagyobb tért hódít a szakmabeli iparosok között. A társulat immár 100 tagot számlál s nemcsak a kebelébe tartozókat gyámolítja, segítyezi, a munkások érdekeit előmozdítja, hanem más intézményeket is támogat. Az új társulat f. év december hó 8-án a Margit-ürdő disztermében társas vacsorát rendez, mely táncmulatsággal lesz egybekötve.

— **Táncziskola.** A kanyaró és vörheny szűnő félben van városunkban. Erre mutat azon engedély, melyet *Alföldy Károly* jeles tánczmesterünk kapott, hogy táncztanítását a 10 éven felüli gyermek-ekkel f. hó 14-ikétől újból megkezdhesse.

— **Járványos állatbetegségektől inficiált területek.** A földmívelésügyi miniszter értesítette a törvényhatóságokat, hogy Szilvási és Salsburgba kec-kék, jubok és szarvas-marháknak szállítása Magyarországra területéről további intézkedésig eltiltatott. A Búd Szent Mihályon kiütött sertésvész következtében Nyiregyháza város hatósága intézkedett, hogy a B. Szent Mihály és Nyiregyháza között eső községekből Nyiregyháza város területére sem sertés sem ragályfogó anyag be nem vitessék miután pedig H-Nánás, H-Sámson és H-V. Peres hajdumegyei községek is ez irányban fekszenek, az anyagok szállítása Nyiregyháza ezen községekből is tilos. Balkányban és Aba puszán (Szabolcs-megye) kiütött a sertésvész.

— **Megmárt gyermekek.** A Nagy-Cserérol panaszt emeltek egy kutya miatt, amelyik Nagy Jánosné ott lakó szegény asszonynak két leány gyermekét véresre harapta. Egyik leány 11, a másik még csak 8 éves. Szentpály Benő doktor, külsőségi orvos kiállott a Cserérol, hogy a gyerekek sérülését megvizsgálja, nem veszett kutyáról származott-e?

— **Uj tavasz.** Szinte abnormális az az időjárás a mi most november közepén ránk szakadt. Elmult egy hónapja is, hogy a magas Tátrából havat és fagyott jelentettünk. Ma arról értesítjük olvasóinkat, hogy a hó a M-Tátrán olvad, langyos tavaszi szél fúj, a nap sugarai erősek, a hőmérő is 15—20 R. fokot mutat, erdei mezei és kerti virágok pedig újból nyílnak. Am nem csak a Magas-Tátrába, hozzánk, ami szép városunkba is eljött a késői tavasz. A gesztenye árja ismét hirtelen fel, azibolyáé pedig hirtelen leszőkött s rózsaszegfű rendkívül mérsékelt árban kaphatók. A téli kabátok eltűnnek a korszórol és a könnyebb überciherek visszakérülnek, ha ugyan még zálogházba nem jutottak. Ugy kell lennie, hogy az ég az idén különösen kedvezni akar a vénasszonyoknak. A kik különben — tisztelet a kivételeknek — ezt meg is érdemlik.

— **Uj vasut.** Szabolcsvármegye érdekelt községei a vármegye támogatásával T. Polgártól Nyiregyháza, a megye székhelye felé, vasuti összeköttetést terveznek. Ez a vasut Királyteleknél csatlakoznék a magyar államvasutak nyiregyháza-tokaji vonalához. Az új helyi érdekű vasut *Tisza Lők* állomásából *Büd-Szent Mihályig* szárnyvonalat is építenek. Ennek közigazgatási bejárását a kereskedelemügyi miniszter ez év november 23-dikára tűzte ki. A bizottság gyülekező helye a büd-szentmihályi községhez.

— **A ki utoljára nevet.** Egy X-u cztai hentesmester gyönyörködve nézi az üzlet ajtajára elé kifüggesztett óriási sonkát, mikor az ajtóban egy neufundlandi eb hatalmas alakja tűnik föl, a mely bámulatos ügyességgel lekapja a pompás sonkát és magával hurcolja. A hentes terjedelmes alakja megakadályozta abban hogy a kutya után fusson és a tolvajt az eltalajdonított tárgy visszaadására kényszerítse. Elkeseredésében aztán tudakozódni kezdett a vakmerő tolvaj gazdájá után s mikor megtudta, hogy az eb X. ügyvédé, jó ötlete támadt és sugárzó képpel ennek irodájába ment és együgyű arcot vágva megszólította X-et.

— **Tanácsot jövőre kérni az ügyvéd urtól.** Azt szeretném tudni, ha egy kutya lekapja a bolt elé kifüggesztett kolbászt, vagy sonkát és felfalja, tartozik-e azért az eb tulajdonosa kártérítéssel vagy nem?

— **Hogyne tartoznék!** — válaszolt az ügyvéd.

— **No hát akkor,** — szól a hentes mester ravasz mosolylyal, — az ön kutyája az üzletem ajtajából ellopott egy 6 frt. 30 kr. értékű sonkát és beleegyezésem nélkül felfalta. Kérem szíveskedjék az okozott kárt megtéríteni.

X dr. szó nélkül fizetett, hanem ugyan az nap irt a hentesnek intő-levelet, melyben felszólította, hogy ügyvédi tanácsért 24 óra alatt fizessen neki 10 forintot, különben haladéktalanul beperli.

A hentes azt hitte, hogy az ügyvéd tréfál és magában jóízűen kaczagott a fölötte hogy az ügyvédet rászedte, a levelet válasz nélkül hagyta.

Két hét múlva aztán idézést kapott a járásbírószághoz, a hol a tényállás fölvétele után a bíró ítéletileg kötelezte arra, hogy az ügyvédi tanácsért járó 10 forintot végrehajtás terhe alatt fizesse le.

— **A jó barátok.** Hosszu ideig jó barátságban voltak egymással Tomba Antal és Tomba András napkori lakosok, Targyasi Péter ugyanottani lakossal. Ezen barátságukat többször meg is mutatták a község előtt, de tudta is az egész község, hogy ha a két Tomba és Targyasi együtt van, nem jó velük kikötni, mert azok egymásért élnek, halnak. Ily jó barátságban ültek össze vasárnap egy kocsmában; az asztalon sűrűen álltak már a szódavizes üvegek, a midőn a jelenlevők ámulatára a kebelbarátok összeszólalkoztak.

— **Einte csak amugy** szóval ment, csakhamar azonban lábra keltek az üvegek is és ugyancsak repültek egymás fejei felett. Targyasi végre látta, hogy ez biz több két-

kezével, magával együtt a földre rántotta. A Tomba testvérek azonban fölfelre kerekedtek és a jó barátot úgy elverték, hogy az a színhelyen azonnal meghalt.

Törvényszéki csarnok.

* **Ujabb botrány Zágrábban.** Hallatlan jeleneteket rögtönöztek a zágrábi törvényszék előtt az egyetemi hallgatók, akiknek a pörét most tárgyalják ott. Tegnap a vád- és védbeszédre került a sor. E közben olyan botrányokat idéztek elő, amilyenek páratlanok a törvényszéki tárgyalások történetében. A vádlottakat valóságos anarkistikus hangulat fogta el, kinevették az elnök intelmeit, csufot üztek az ügyészszel, gorombáskodtak a törvény-zékkal és kedélyeskedtek a hallgatókkal. A tárgyalás kezdetén az ügyész elmondta a vádbeszédet, melyben valamennyi vádlott példás megbüntetését kérte. Előadása higgadt és tárgyilagos volt. Dacára ennek valamennyi vádlott felugrott helyéről, átugorták a padokat, átvették magukat a korlátokon, mely őket a törvényszéktől elválasztotta és formálisan megtámadták az ügyészt. Az elnök hiába intett a börtönőröknek, a védők hasztalanul kíséreltek meg védeneczeik lecsillapítását, ők továbbra is szitkozódok, lármáztak és dühöngtek. Az elnök többeket elítélt sötét magánzárkára, több napi börtre. Az elnök a karzat kiűritését is kénytelen volt elrendelni. Malatt a karzatról kivonultak a hölgyek virágokat szórtak a vádlottakra. Nagy nehezen helyre állt valahogy a rend, a mikor a védők megkezdtek plaidórukat. A védők a helyett, hogy védeneczeik cselekményeit mentegetni próbálnák, politikai beszédeket tartottak, de az elnök minden közjogi fejtegetést rögtön félbeszakított. — Minden félbeszakítás a viharos jelenetek megújítását jelentette.

Táviratok.

A budget vita.

Budapest, november 14. (A Debreczeni *Ellenőr* eredeti távirata.) A budget-vita még mindig csak általánosságában tartja magát. Ki tudja hányadik napja már a mai, az első nap emléke elvesz a mult mitikus kódében.

A mai ülésen *Pap Géza* szólott. Czáfolta *Ragályi* tegnapi beszédét ugyanazokkal az érvekkel, melyekkel *Ragályi* kormánypárti képviselő korábban az ellenzék ellenében a kormányt védte.

Batthyányi Tivadar gróf elfogadja a költségvetést, megjegyezve, hogy a költségvetés nem tekinthető bizalmi kérdésnek.

Pulszky hatással szót a költségvetés mellett.

Képviselők afférje.

Budapest, november 14. (A Debreczeni *Ellenőr* eredeti távirata.) Lapunk e tegnapi rovatában megírtuk, hogy *Pulszky* és *Szentiványi* képviselők az utcán hevesen össze-szóalkoztak. Az affér ügyében összehívott becsületbírószághoz *Szapáry Gyula* gróf elnökségével megállapította a párbaj feltételeit, mely szerint egy golyót váltanak 30 lépésről 5 lépés avansszal. A felek a párbaj színhelyén kibékültek, anélkül, hogy lőttek volna.

Ujabb affér a Házban.

Budapest, november 14. (A Debreczeni *Ellenőr* eredeti távirata.) A Házban mai ujabb affér hozta izgatottságha a kedélyeket. *Pap Géza* beszéde alatt *Vajay Kubinyi* egy közbeszólására sértő megjegyzést tett. *Kubinyi* az ülés alatt *Gajáry Ödön* és *Münich* képviselők által a sértés reparálását követelte. Az ügy lebonyolítása folyamatban van.

Vegyes hir.

Egy asszony gondolatai.

Irta: B. Büttner Lina.

A tavasz az élet, a virágos, az ifjú élet, mely még nem tudja, hogy van hervadás, elmúlás. Nem tudja, hogy rózsái lehullnak, álmai elszállnak, hogy dala elhangzik, napfénye kihűl s bűbája megtörik... A tavasz még nem tud semmit, éppen semmit, — azért oly csodaszép és azért oly boldog!

A gyöngéd jószág rossz emberek iránt, olyan, mint mikor a nap melege kigyót költ ki.

Mig az innesső parton vagyunk, csak a tulpartot, a jövőt nézzük, óhajtjuk; de mikor átjutottunk oda; akkor már csak az elhagyott partra, a multba, nézünk vissza vágyakozva, e közben pedig a mult és jövő közt gyorsan elfut a jelen, az élet.

A költészet úgy áll a próza felett, mint a menybolt a föld felett.

Ha a kohóban a nemes érc elválk a salaktól, egy pillanatra fényes fehér lobbot vet. E csodaszép tümenyt a bányászok úgy nevezik: „Süßerblék“. Az emberi életben is jöhet elő olyan pillanat, midőn a szív és lélek — mintegy elválva minden salaktól, — oly fenségesen érez s gondolkozik, hogy eléri a legmagasabb emberi tökélyt s közel jön az Istenhez. Csak egy pillanat... de annak az egyetlen pillanatnak üdve, fénye, költészete, szentsége, kihat aztán egész további életére.

Csak midőn már a mások hálátlansága által érzékenyen szenvedtünk, — tanulunk meg hálásak lenni.

Kétszeresen szomorú temetés az, melyen senki sem szomorú.

Csak ahhoz lehetünk hűek, vagy hűtlenek, a kit szeretünk, mert a kihez szerelem nem köt, olyan mellett a saját becsületünkhöz vagyunk hűek, vagy hűtlenek.

Rideg üres női élet az, melyet nem szépít a szeretet s nem nemesít a munka.

A szenvedés örök igazság, a boldogság csak pillanatnyi; — de e pillanatnyi igazság is végig rezg az örökkévalóságban.

C S A R N O K.

Vadvirág.

— Irta: Sz. Buday Etel. —

(Folytatás.)

Nem számított helytelenül a vándor; mert a repülő pillangókra tekintő lány csakugyan karjaiba szaladt.

Ijedten, sikoltva pattant vissza melléről, elképedve nézve az idegen szemeibe, melyek ragyogó tekintésük daczára is, szeliden tekintettek a leánya ljedtségtől elhalványult arcába.

Pillanatnyi megütközés után indulatos felhevüléssel kált a leány:

— Mért állt utamba! Itt van la! Most már elszálltak az én virágaim.

És sóváran tekintett a távolban kéklő égboltozatra, melynek kékjébe beleveszték a pillangók, még az idegen bámulva nézett a bájos teremtsére s azt hitte, hogy eszelőssel van ügye, a miért légbe szálló virágokról beszélt; de nem az ejtette egyedül csodálatban, hanem a lány rendkívüli szépsége, amint duzzogón, haragosan, siráshoz közel állt előtte, ég-zin szemével a magasba tekintve.

Meglepetésből magához térve, így szólt hozzá az idegen:

— Kicsike! hisz' nem én álltam elébed, hanem te futottál karjaim közé s én csak azért tartam elébed karjaimat, hogy feltartva téged robandóban, feltartsam magam is véled együtt az alábukástól.

— Ki maga? Mit keres itt? Mért állt utamba? mondá egymásután gyorsan. Most már elvesztettem, meg sem foghatom tova repült virágaimat.

Kezével árnyalva a napfény ellen szemét, sóvárgón tekintett a távolba s hogy nem látta többé a repkedő pillangókat, sirásra fakadva szaggatottan szólt:

— O-da, — oda van-nak vi-rá-ga-im. Oh, soha nem látom többé őket....

És sirt keservesen, fehér vászon szoknyácskáját szeméig emelve, hogy a napfény fedetlenül maradt rózsás térdecskéit csókolgatta meg.

— De édesem, — szólt az idegen jószágon reá tekintve, — mi után keseregsz? A jérközi rózsán kívül nincs más virág, mely légbe szállna, az pedig itt, a mi klímánk alatt nem honos, nem tenyészik; így hogy kesereghetsz levegőben elszállt virág után?

— Csak úgy, hogy az én virágaim mégis előttem repültek tarka szép levelökkel a magasban. Ó, én azt jól láttam!...

— No, már én is szeretnék oly virágot látni, mely légben repdes, bár én botanikával foglalkozom, de még eddig olyant nem láttam.

— Ha maga nem látott, láttam én? Még rám akarja fogni, hogy talán hazudtam! Mi is maga? szólt a lány tágra nyílt nagy szemekkel, csodálkozóan nézve az idegen napbarnított férfiasan szép szakállal körített arcába, kicsinylően lepittesztett ajkakkal. — Maga csak olyan füvet, virágot szedő kuruzsló féle, mint nálunk a Luska anyó, ki az én kecskéimnek olyan füvet adott, hogy csak úgy öntötték tőle a tejet s a gidóknak is bőven jutott. Ugy-e maga csak olyasféle? Látom, — meglökte az idegen hátán lévő füves zacskót, — hogy ebbe meg a sok gíz-gaszt gyűjti. Hát ebbe a fényes micsodába meg mit tesz? — mutatott az oldalán függő henger alakú, fűvészeti bádogg szelenczére.

— Ebben? — szólt derűlten a tudós — jaj! ebbe az oly kíváncsi kis lányokat te-zem, mint a milyen te is vagy.

— Júj! — szönyülködött a gyermek, odább húzódva az idegentől, — hisz akkor maga a Mikulás, ki elviszi a rossz gyermekeket.

— Etaláltad hogy én is Mikulás vagyok csak hogy nem a te képzeletbeli, hanem egy olyan jó Mikulás, ki virágon, füven kívül, nem bánt semmit, senkit, legkevésbé az embereket, kiket virágnál, füveknél kevésbé is ösmer. Te már engem mindenképen kikérdeztél. De te hát ki vagy kicsike?

— Az öreg Juan apó leánya vagyok szolgálatára. Nyáron itt lakunk apóval együtt és őrizük a kecskéket, ősszel meg lemegyünk a hegyaljába telelni, hol kunyhókat a hó fekszik úgy eltemeti, hogy csak a kémény füstje látszik ki belőle.

Az idegen gyönyörködve hallgatta a lányka ártatlan csacsogását.

— És olyankor mit csináltok!

— Hát nagy apó a sutra fekszik és ott szunyókál, nagy anyó főz, én megsegítek neki s ha én is elvégeztem dolgomat, úgy az én kedves Muczimmal játszom. Csodálom, hogy még eddig utánam nem jött. Mert mindenütt volem van ám.

És mily fajta állat az a te kedves Muczid?

— Hát az az én egyetlen kedves kecske gidám. Nincsen párja a világon, olyan szép. Jaj! Milyen fehér, puha selymes, fényes szőre van. Szemei, azok oly okosak, mint egy emberé. És hogy tud mekegni! Csupa gyönyörűség hallgatni mikor utánam kiabál. Jaj, ha valami baj érné, megrepedne a szívem a bá-nattól utána.

— Lásd te kis csapodár! ha annyira szereted a kis kecskédet, miért hagytad el

a repülő virágokért? Te is Éva anyánk lánya vagy csak és álhatalan a szeretetben, mint a nők legtöbbször — mintegy én magához szólva, folytatá némi keserűséggel, — tehát sehol, sehol, még a természet nyílt ölében sem találni lényt, az álhatalanság gyarlósága nélkül!

És felpillantott az égre, mintha onnét várt volna választ felkiáltására, mely szívéből tört fel, még mindég érezve a multbani csalódás keservét.

(Folyt. köv.)

Közzgazdaság.

Budapesti árú-tőzsde.

Budapest, nov. 13.

Napi jelentés.

Gabona-üzlet. Buzát ma mérsékelt n kínálták, a kereslet korlátolt volt. Elkelt nyomott irányzat mellett 15000 mm. 5 krral olcsóbb áron.

Egyébb gabnaneműekben kevés üzlet változatlan árak mellett zab ismét 5 krral szilárdabb lett.

Eladások:

Tiszavidéki uj 300—81. mm. 7.17 frt. 1100—81.2 mm. 7.12 frt. 500—81 mm. 7.15 frt 200—81 mm. 7.10 frt 300—81. mm. 7.12 frt 100—81. mm. 7.12 mind három hóra.

Rozs 6.35—6.40

Zab 6.30—6.35

Határidő-üzlet.

Az irányzat mérsékelt forgalom mellett nyomott volt s az árfolyamokban hanyatlás történt.

Záróárfolyamok déli 1 órakor:

	frt
B u z a szept.-októ-berre 1895	
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.95—6.97
R o z s szeptem.-okt.-re 1895	
„ márcz.-ápr.-ra 1896.	5.33—5.35
Tengeri jul.-aug.-ra 1896	6.00—6.02
„ szept. okt.-re 1895	
Z a b őszre 1895	
„ márcz.-ápr.-ra 1896	4.57—4.59
Repeze aug.-szept. 1895	10.00—10.10
Délután 4 óra 30 perczkor a következő árakkal záródott:	
	frt
B u z a szept.-okt. 1895	
„ márcz.-ápr.-ra 1895.	6.93—6.98
R o z s szept.-okt.-re 1895	
„ márcz.-ápr.-ra 1896	6.38—6.40
Tengeri jul.-aug.-ra 1895	6.00—6.02
„ máj.-junius.-ra 1895	
Z a b őszre 1896.	4.57—4.59
Repeze aug.-szeptre 1896	10.00—10.10
Időjárás borult.	

Érték-tőzsde.

(A debreczeni „közzgazdasági bank részvény-társaság“ közlése 1895. nov. 14 én.)

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4 %	—	119.25	119.75
„ vasuti beruházási kő. 4 1/2 %	—	123.75	124.75
„ koronajárdék 4 %	—	98	98.50
„ regále vált. kötvény 4 1/2 %	—	100.	101.
Oszták aranyjárdék 4 %	—	119.50	120.
Egységes állam kötvény 4 1/2 %	—	100.	100.50
Tisza-szegedi 4 %-os nyeremény-sors. 138.	—	138.	140.

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	434.	435.
Oszták hitelbank részvény	—	366.50	367.
Magyaripar- és kereskedelmi bank. r.	117.	—	118.

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogbank 4 %-os sorsj.	125.	—	126.
„ 3 %-os	107.50	—	108.
Oszták földhitel. sorsjegy 3 %-os	114.50	—	116.50
Nagyar vöröskereszt sorsjegy	—	10.50	11.
Oszták „ „	—	17.25	17.75
Olasz „ „	—	13.	13.50
Bazilika sorsjegy	—	7.25	7.65
Jó-szív „	—	3.	3.30

Pénzümek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.68	5.75
19 márkás arany	—	—	11.81	11.85
10 frankos arany	—	—	9.60	9.63
„ Sovereigns	—	—	12.02	12.05

Kőbányai sertés vásár.

November hó 13. Hízott sertés árak: 1 Magyar első rendű: 1 Oreg nehéz (páronkint 400 kg. sulyban) 56 krtól 57. krig. Oreg közép (páronkint) 300—400 kilogramm 54. krtól — 57. krig. Fiatal nehéz (páronkint) 320 kilogramm felüli sulyban 54—55 krig. Fiatal közép (páronkint) 251—320 kilogramm sulyban 54—55 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 kgm. terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett Nehéz (páronkint 280 kg. felüli 220—280 — krig. Közép (páronkint 200 krig. — terj. sulyban) — — — — — Könnyű (páronkint 220 kg. terjedő sulyban — krtól — krig.

Hentallerné Pauli Mariska urnő utolsó vendégfelleptével.

Debreczeni Városi Színház.

Idénybérlet 39. szám. Páratlanbérlet 39. szám. Ma csütörtökön 1895. november hó 14-én.

A MADARÁSZ.

Operette 3 felvonásban. Irták: M. West és L. Held. Zenéjét szerzerette: Zeller Károly.

Személyek:

Mária, választó fejedelemné Margó Zelma
Adelaida bárónő, udvarhölgy Locsarekné G.
Csörsz báró, udvar- és erdő-
mester — — — — — Tiszay Dezső
Szaniszló gróf, testőrtiszt,
unokaöccse — — — — — Némethy J.
Ádám tiri madarász — — — — — Haday.
Postás Milka — — — — — Hentallerné.
A bíró — — — — — Krémer Jenő
Horgas,) Németh J.
Körmös,) községi tanácsosok Takács J.
Keszeg,) Nagy József
Májas,) Vank I.

Pénteken 1895. november 15-én leszállított helyárrakkal:

UJ HONPOLGÁR.**Szerkesztői posta.**

Elza. Csakis lapunk előfizetőinek kérdéseire válaszolunk e rovatban. Most azonban az egyszer még kivételt teszünk a kérdésre röviden azt feleljük, hogy egy leány abszolút nem fogadhatja el ismeretlen fiatal ember köszönését.

Az elhagyatott. Névtelenül nem közölhetünk semmit.

Vasuti menetrend.

— Érvényes 1895. október hó 1-től. —

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:

Budapest felé (gyorsvonat)	reggel 8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután 12 ó. 36 p.
	este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé 1)	délután 3 ó. 48 p.
	délben 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este 8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután 4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este 8 ó. — p.
	éjjel 3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel 5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé	reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé	este 8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	délután 4 ó. 02 p.
	m. á. v.-tól reggel 5 ó. 48 p.
H.-Böszörmény—Bü 1.	m. á. v.-tól reggel 6 ó. 04 p.
Sz.-Mihály felé	m. á. v.-tól délután 3 ó. 57 p.
	vásártérrel 4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé	m. á. v.-tól reggel 5 ó. — p.
	vásártérrel 5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé	m. á. v.-tól d. u. 4 ó. 12 p.
	vásártérrel 4 ó. 22 p.
Derecske-Nagy-Léta felé	r. 8. ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.

Budaestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy. v. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " " sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 " " reggel 5 ó. 45 p.

Budaestról Debreczenbe indul:

a délután 3 ó. 47 p.-kor érkező sz. v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután 2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 " " sz. v. este 7 ó. 05 p.
" " 2 " 40 " érk. sz. v. (P.-Ladányig
gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

Debreczenbe érkezik.

Budapest—Nagyvárad felől délután 3 ó. 47 p.
" " (gyorsvonat) este 7 ó. 09 p.
" " éjjel 2 ó. 40 p.
Nagyvárad—P.-Ladány felől reggel 7 ó. 41 p.
Csak P.-Ladánytól reggel 4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől reggel 7 ó. 50 p.
" " délután 12 ó. 16 p.
" " este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól este 7 ó. 45 p.
Kassa-Miskolcz felől reggel 8 ó. 07 p.
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.
Kassa-Miskolcz felől este 7 ó. 40 p.
" " reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály— } vásártérre reggel 8 ó. 17 p.
H.-Böszörmény felől } m. á. v.-hoz este 6 ó. 35 p.
" " } vásártérre m. á. v.-hoz " 6 ó. 44 p.
Kassáról. délután 5 ó. 21 p.
F.-Abony felől vásártérre m. á. v.-hoz 5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár felől vásártérre reggel 7 ó. 50 p.
" " m. á. v.-hoz 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3. ó. 18 p.

1) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t.
Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Nyílt-tér.

Dr. Altman Béla

orvos-sebész,

szülész, nőgyógyász.

Rendel: d. e. 8—10
d. u. 3—5

Lakik Batthyány utca 2560
(Stieber ház.)

766—5—3

H I R D E T É S E K.

Orvosi tekintélyek által kitűnőnek elismerve.

„Rheuma-szesz“

biztos hatású külszer rheuma, csusz s a test bármilyen szaggatásai s fájdalmai ellen.

Ára 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Kapható a készítőnél

VIDDER GYULA

gyógyszerész S. A. Ujhely ezeltti Kis-Szeben.

Kapható DEBRECZENBEN: Dr. ROTSCHNEK V. EMIL ur gyógytárában:

Főraktár Budapesten: Török József gyógyszerész úrnál király-utca 12. Egger A. váci-körut 17. ugyszintén az összes fővárosi és vidéki gyógyszerházakban.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet-
156—10—5 hetünk.

UJDONSÁGOK

az őszi és téli idényre

Divatos női ruhaszövetekben,
Színes selymekben.

Legujabb

díszekben,

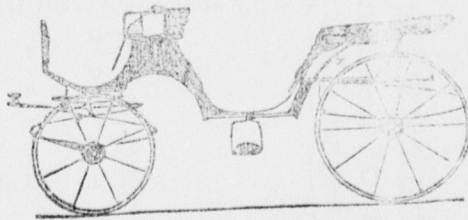
Mosó velezekben,
Téli nagykendőkben,
nagy választékban érkeztek
raktárra.

Szabó Lajos fiai

Debreczen Rózsátér.

149

Legjobb minőségű illatsze-
rek, szappanok, fog, köröm,
haj- és ruha kefék, — So-
lingeni és angol acél zseb-
kések és ollók, — pénz és
szivar tárcák legolcsóbb
árak mellett kaphatók
Szent Királyi Tivadar mű-
ipar áru raktárában.
718—32—7.

Eladó kocsik.

Egy egészen új nyári fedeles kocsikisebb fajta 4 ülésű, továbbá egy 4 ülésű üveges Landauer egész olajtengelyre, első rangu budapesti készítmény, mely használatban alig volt, jutányos áron eladók.

Értekezhetni végette Kovács Gyula vasútleben a Bika szálloda mellett.

750—2—2.

Állandó nagy raktár a pályaudvaron levő telepünkön.

A magyar általános közszénbánya részvény-társulat
kizárólagos és egyedüli főraktára.

A közlegő **téli évadra** ajánlunk a nagyérdemű közönségnek

Királdi és Sajó-Szentpéteri köszönet

eredeti **legjutányosabb árakban** minden állomásra szállítva.

Helyben	100 kgr.	95 kr.
Házhoz szállítva	100 "	105 "

Kicsinybeni valamint nagybeni megrendelések intézendők

Telefon. Hevesi és Fodor Telefon.
a magyar általános közszénbánya részvény-társulat
kizárólagos képviselőjéhez

Bankpalota.

A t. közönség kényelmére Debreczen városában következő meg-
rendelési irodákat tartunk u. m. **Nánassy Lajos** ur vasüzletében és
Katz Jakab ur nagytőzsdéjében.

Városi raktárunk a **Kis-uj utczában** van, honnan két méter-
mázsáig terjedő megrendelések szolgáltatnak ki. 761-3-1

Névjegyek

egyszerű és a legelőkelőbb kivitelben
kaphatók

a **CSOKONAI**
nyomda és kiadó részve.

„Kegyelet” temetkezési intézet

DEBRECZENBEN, Tisza-palota kenyér-piacz.

(Fodor József volt helyiségében.)

Van szerencsém a n. é. közönség figyelmét felhívni ujjonnan
felszerelt polgári és dísztemetkezési intézetemre, mely a mai kor kívánalmai-
hoz képest van berendezve. Én az eddigi árakat 30% kamattal szállítottam le.

Ugy hogy egy eddigi	30 frtos	temetés most	21 frt.
egy "	60 "	" "	42 "
egy "	200 "	disz temetés most	140 "
egy "	400 "	" "	280 "
egy "	500 "	I. oszt. gála "	350 frt.

egy bársonyos temetés 70 frttól feljebb.

A midőn a n. é. közönség figyelmét felhívom arra a körül-
ményre, miszerint a versenynek szabad tért engedjek, mert ez csakis a
n. é. közönségnek előnyére van, felkérem előadandó szomorú eset be-
következtével, hogy becses bizalmukkal megtisztelni, a tiszta valóságról
és eljárásomról meggyőződni sziveskedjenek.

Kérve a n. é. közönség bizalmát és támogatását, biztosítom a
legszolidabb, pontos, figyelmes rendezésről és kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

704

Szabó Lajos fiai

czégnél

Ágy és asztal-
terítők,

Butorszövetek

flaneltakarók

Pokróczok

Caschemir

és

Selyem paplanok

Afrique

és lószőr

madráczok

Nagyválasztékban.

Hirdetmény.

Vb. Weisz Zsigmond debreczeni lakos
csődtömegéhez leltározott még meglevő s
mintegy 6000 frt becsértékű italművek,
különösen borok és a piaczutczai 1903. sz.
háznál levő üzleti és ehez tartozó pinczék
összes felszereléseinek a csődválasztmány
f. é. 19. szám alatt hozott határozatával
egy tömegben és zárt ajánlat útján leendő
eladását határozván el felhívom a venni
szándékozókat, hogy zárt ajánlatukat a
fenti becsérték 10 %-ának mint bánatpénz
csatolásával mártól számított 8 nap alatt
vagyis a f. 1895. évi november hó
19-ike d. u. 6 órájáig alulírott csődtö-
meggondnoknál piacz utczá 5 sz. alatt levő
ügyvédi irodájában beadhatják.

A csődválasztmány a beérkezett aján-
latok felett a f. é. nov. hó 23-ik napjáig
határoz, az ajánlatok tehát ezen napig az
ajánlattevőkre feltétlenül kötelezők; s a
választmány fentartja magának a jogot a
tett ajánlatok el vagy el nem fogadása fe-
lett tetszése szerint határozni; az elfoga-
dott ajánlati összeg a választmány idevo-
vonatkozó határozatának kézbesítésekor a
bánatpénz elvesztésének terhe alatt tömeg-
gondnok kezéhez azonnal és készpénzben
fizetendő.

Ajánlattevő s illetve vevő köteles a
piacz utczai 1903 sorszám alatti háznál levő
üzleti helyiség és ahoz tartozó pinczék
bérleteit is a jövő évi május hó 1-ső nap-
jáig átvenni és ezek bérösszegét az árak
átvétele napjától kezdve viselni és fizetni.

A megvett italművek fogyasztási
adója vevőt terheli.

Figyelmeztetnek venni szándékozók,
hogy mivel a kiárulás ezen hirdetményi
határidő alatt is folytattatik, -- a mi a
vevőre úgy a helyiség, mint üzleti szem-
pontból is csak előnnyel jár, ezen határidő
alatt, vagyis f. é. november 12-ik napjától
befolyó vételiár a kiárulási költségek és
fogyasztási adók levonásával már vevőt
illetik, és a vevőnek az árak átadásakor
kifizetetténi fognak.

Kovács Gábor

ügyvéd,

mint vb. Weisz Zsigmond
csődtömeg gondnoka.

765 2-2